

ฉัตรชัย วงษ์ขวัญเมือง 2553: ผลกระทบของเครื่องมือโยบายการเงินภายใต้กรอบเป้าหมายอัตราเงิน
เพื่อต่อปริมาณสินเชื่อและอัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์ ปริญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาเศรษฐศาสตร์ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ ประธานกรรมการที่ปรึกษา:
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วลัยกรณ์ อุดตะนันท์, ศ.ม. 121 หน้า

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงผลกระทบของเครื่องมือโยบายการเงินที่ธนาคารแห่ง
ประเทศไทยใช้ในการควบคุมอัตราดอกเบี้ยนโยบายภายใต้กรอบเป้าหมายอัตราเงินเพื่อและตัวแปรทาง
เศรษฐกิจอื่นๆ ที่มีต่อปริมาณสินเชื่อและอัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์ โดยใช้ข้อมูลอนุกรมเวลาตั้งแต่เดือน
มกราคม พ.ศ. 2544 ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2550 ทำการวิเคราะห์ด้วยวิธี Unit Root, Vector Autoregressive
(VAR) และ Impulse Responses Function

ผลการวิจัยพบว่าเครื่องมือโยบายการเงินที่มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์มาก
ที่สุดคือ ปริมาณการทำธุรกรรมแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของธนาคารแห่งประเทศไทย รองลงมาได้แก่
อัตราดอกเบี้ยหน้าต่างปรับสภาพคล่องสั้นวันและปริมาณการทำธุรกรรมในตลาดซื้อคืนพันธบัตรของธนาคาร
แห่งประเทศไทยตามลำดับ ในส่วนของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 3 เดือนของธนาคารพาณิชย์พบว่า ปริมาณ
การทำธุรกรรมแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นเครื่องมือโยบายการเงินที่มี
ผลกระทบต่ออัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 3 เดือนของธนาคารพาณิชย์มากที่สุด รองลงมาได้แก่ปริมาณการทำ
ธุรกรรมในตลาดซื้อคืนพันธบัตรของธนาคารแห่งประเทศไทยและอัตราดอกเบี้ยหน้าต่างปรับสภาพคล่องสั้น
วันตามลำดับ ส่วนตัวแปรทางเศรษฐกิจอื่นๆ พบว่าอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สหรัฐมีผลกระทบต่อ
ปริมาณสินเชื่อและอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 3 เดือนของธนาคารพาณิชย์มากที่สุด รองลงมาได้แก่ อัตรา
ดอกเบี้ยในตลาดสิงคโปร์และดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตามลำดับ

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ธนาคารแห่งประเทศไทยควรเลือกใช้ปริมาณการทำธุรกรรม
แลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเป็นเครื่องมือโยบายการเงินที่สำคัญ ควบคู่กับการรักษาเสถียรภาพของอัตรา
แลกเปลี่ยน เพื่อควบคุมหรือบริหารปริมาณสินเชื่อและอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 3 เดือนของธนาคารพาณิชย์
ให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจของประเทศ

ลายมือชื่อนิติ

ลายมือชื่อประธานกรรมการ